

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Intemeiat în 1858 de Mitropolitul Arhiepiscopiei Sibiuului
 APARE SĂPTĂMĂNAL

2 ex. (Of.)

Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român

Str. Șaguna 8

Sibiu

Abonamentul:
 Un an 600 Lei. — Șase luni 200 Lei. — Trei luni
 150 Lei. — Pentru străinătate un an 1000 Lei. —
 Pentru America 8 Dolari

Articole și corespondențe
 se adresează Redacției Telegraful Român, Sibiu,
 strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se
 refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiilor
 un șir pețit 10 Lei pentru o dată, dacă se publică
 de mai multe ori se dă rabatul corespunzător.

Abonamentele și inserțiile
 se adresează Administrației ziarului Telegraful
 Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

I. P. C. Sa Arhim. Iuliu Scriban

Cine ar putea crede? I. P. C. Sa Arhimandritul Iuliu Scriban a ieșit cu 1 Oct. 1943 la pensie din slujba de profesor al Facultății de teologie din București, împlinind 35 ani de serviciu. Iși poate închipui cineva cu ușurință viața noastră bisericască și scrisul nostru religios fără prezența atât de activă a I. P. C. Sale?

Cuprinsul vieții noastre bisericăști este atât de plin de vie-o 3-4 decenii încoace de cuvântul său înțelept, puternic, îndreptător, ca și de slova sa scrisă, totdeauna nouă, vie, izvoritoare dintr'un suflet neseacă în vigoare și în cunoștințe, încât ne am obișnuit să-l considerăm pe I. P. C. Arhimandrit Scriban ca nedeslipit în veci de latura bisericască a existenței noastre, ca pe o inimă cu rolul principal în susținerea mișcării spirituale din ea.

Am citit într'un număr de curând din «Glasul Monahilor», închinat I. P. C. Sale, numeroase articole scrise de personalități de seamă din Biserica noastră. Aproape toți ne-aduc câte o amintire personală despre prima întâlnire cu I. P. C. Arhimandrit Scriban. Dar cine nu poate povesti câte o asemenea amintire? Impresia pe care o face I. P. C. Sa asupra oricărui om la prima întâlnire, ca și la cele următoare de altfel este atât de puternică, încât se imprimă statornic în memorie. Aceasta se explică din covârșitoarea personalitate a I. P. C. Sale. Impunătoare sa înfățișare fizică rivalizează cu forța spirituală care năvălește ca dintr'un vulcan plin de foc duhovnicesc, din personalitatea sa. Când își deschide gura la predică sau pentru convorbiri, simți că vorba îi pornește dintr'un izvor de-o bogăție cum rar întâlnești și deci nu trebuie să faci economie cu luminile ce pornesc din mintea și din inima I. P. C. Sale.

Cățiva dintre semnatarii articolelor din «Glasul Monahilor» îl aseamnă cu prodigiosul Nicolae Iorga și îl numesc un «Iorga al Bisericii». De fapt și mie mi-a făcut aceeași impresie chiar înainte de-a-l vedea personal, din scrisul I. P. C. Sale și din ceace povestea acum vreo douăzeci de ani cei ce-l cunoscuseră. Când l-am văzut, închipuirea de mai înainte mi s'a confirmat perfect.

I. P. C. Sa Arhimandritul Scriban este o mândrie a Bisericii noastre, un impunător titlu de mândrie. În tristețile noastre timpuri când rar se apropie câte un element mai răsărit de studii teologice, simțim că Părintele Arhimandrit Scriban, cu personalitatea sa spirituală, care covârșește nivelul obișnuit nu numai al clerului nostru, ci și al intelectualității mirenești, salvează prestigiul cărțurăresc al Bisericii și impune respect chiar celui mai pretențios om de carte.

M'am întrebat adeseori care poate să fie taina că un om de asemenea proporții spirituale neobișnuite, a îmbrățișat misiunea preoțească, ce oferă azi atât de puține satisfacții lumesti, și răspunsul mi-a fost o șoaptă de adâncă mulțumire adresată Providenței.

Și totuși I. P. C. Păr. Scriban nu a suit trepte înalte în Biserică. N'a primit nici pe departe răsplătirile onorifice cari să compenseze într-o oarecare măsură darurile imanse pe cari le-a făcut Bisericii. Ba mai mult, adeseori a fost asediat de șoapte nedrepte. Așa este lumea aceasta. Cu cât îi dă cineva mai mult, cu atât așteaptă și mai mult, fără să-i recunoască măcar dreptul de a fi și el om și puțința să trăiască, fiind în același timp foarte îngăduitoare cu cei care nu-i dau nimic, sau aproape nimic.

Care să fie cauzele că I. P. C. Sa Păr. Scriban iese la pensie numai ca Arhimandrit? Nu este în puterea noastră să le știm și nici în căderea noastră să le cercetăm.

S'a anunțat că Facultatea de teologie din București intenționează să organizeze o sărbătorire a I. P. C. Sale. Nu știm ce forme va lua această sărbătorire, dar cel ce semnează aceste rânduri, îndrăznește, cu toată modestia, să se gândească la un lucru care ar fi bine să se îndeplinească pentru a se răsplăti cu ceva marile daruri ce le-a făcut Bisericii acest mare fiu al ei: să se găsească modalitatea de-a fi ridicat la gradul de arhiereu măcar onorific; un arhiereu al cărții, mai mare peste lumea ideilor nobile și peste admirația pură a celor ce știu să prețuiască această latură din viața unui om.

Ar fi un semn de recunoștință care n'ar cinsti atât pe I. P. C. Sa, cât generația actuală din Biserică.

Dar chiar dacă nu se va întâmpla aceasta, avem o certitudine care ne produce bucurie: I. P. C. Sa nu va înceta a propovădui cu scrisul și cu graiul Evanghelia Domnului, prin această ieșire oficială la pensie. Cuvântul său va răsună mai departe când într'un loc, când într'altul, iar scrisul său va fulgera dela multe tribune nouii neștiinții și ai greșitelor socoteli. Nu vrem să ne gândim că Arhimandritul Scriban va fi de aci înainte mai puțin prezent ca îndrumător al vieții noastre bisericăști. Nu ne putem gândi că s'ar fi împușinat anii cât va mai fi prezent.

Dumnezeu să ni-l țină mulți, mulți ani încă, plin de energie combativă, ca pe un înțelept Părinte al Bisericii și ca pe un înfocat apărător al adevărului.

D. STĂNILOAE

Citii, sprijiniți și răspândiți ziarul
Telegraful Român

Praznicul Ierarhiei ortodoxe

Indreptător credinței și chip blândețelor te-a arătat
 pe tine turmei tale, Hristos Dumnezeu.

Frați creștini,

Oare ce cuvânt omenesc ar putea purta povara sfântă de preamărire a Marelui Ierarh Nicolae? — Căci iată Dumnezeu însuși l'a învăluit în lumina unei măririi pe care marginile noastre graiuri n'o pot cuprinde: sufletul lui cel sfințit strălucește sus în ceruri, în ceata Arhierilor, și revarsă dar și milă, binecuvântare și mângâiere peste durerile pământului; iar trupul lui, îmbălsămat în puterile nepieritoare ale harului, isvorește și astăzi mir bine mirositor spre tămăduirea neputințelor omenești. Oare ce limbă de carne și gând ar putea lauda după vrednicie pe Marele Ierarh al lui Hristos? — Căci iată din începuturile veacului al IV-lea și până astăzi, toate limbile pământului îl preainalță, toate crugurile vremii se umplu de dulceața faptelor lui, toate vârstele, toate stările — bogatul și săracul, tânărul și bătrânul, muncitorul simplu și intelectualul, țărânul și orașanul — toți și toate îi aduc prinos de rugă și de închinare, și clopotele miilor de Biserici, priveghiate de icoana lui, duc svon de slavă și preamărire peste neamuri, peste veacuri, ca un rug necontenit aprins de laudă și de nădejde. Este unul din cei mai populari sfinți ai creștinismului. De ce? De unde valul acesta mereu crescând al unei evlavii atât de impresionante pentru Sfântul Nicolae? — Răspunsul la această întrebare ni-l poate da numai personalitatea însuși a Sfântului.

Frați creștini,

Dacă am vrea să cuprindem într'o formulă lapidară personalitatea complexă a Sf. Nicolae, n'am găsi cuvânt mai potrivit decât acesta: *Marele Ierarh*. El e întruchiparea vie, nepieritoare a Ierarhului ortodox. El e «podoaba Ierarhilor» — cum frumos mărturisesc cântările Bisericii. Chip îmbunătățit, răsfărat din chipul cel veșnic al Marelui Arhiereu, care e izvorul oricărei Ierarhii: Hristos.

Și care sunt limbile de lumină ce făuresc și ridică pe culmi neatînse ființa de sfințenie a Marelui Ierarh? — O cunoaștere cât de sumară a vieții lui, le evidențiază dintr'odată cu o vigoare și o putere inegalabilă. Ele sunt două: dragostea de popor și dragostea de Hristos; identificarea până la sacrificiu cu turma sa și mărturisirea în faptă și cuvânt a Adevărului neschimbat, a Adevărului pur și mântuitor. Într'adevăr cine nu știe că marea popularitate a Sf. Nicolae, căldura evlaviei ce i învăluie ființa izvorește tocmai din dragostea, din blândețea, din bunătatea cu care și-a îmbrățișat turma. El a revărsat dragoste și a primit dragoste, a revărsat milă și a primit recunoștință, a re-

vărsat ocrotire și a primit preamărire, a revărsat mângâiere și a primit închinare. Cine nu-și aduce aminte de cele trei fecioare, care — din pricina mizeriei — erau să fie date necinstei? — Și tânărul Nicolae le-a înzestrat cu atâta avere, încât toate trei și-au putut așeza o viață cinstită și bineplăcută lui Dumnezeu. Cine nu știe întâmplarea celor trei tineri nevinovați condamnați la moarte? Și marele Ierarh Nicolae n'a pregetat să-i scape chiar de sub sabia călăului și să-i libereze. Cine nu vede — în oglinda minții — cetatea Mirei tulburată de spectrul de groază al foametei? — Și Sf. Nicolae este celce o hrănește cu grâu din destul. El este tatăl orfanilor, sprijinul văduvelor, ocrotirea săracilor, pavăza celor nedreptățiți, mângâierea necăjiților, izbăvirea celor din primejdii, — pâinea bunătății și a milei ce se împarte tuturor spre întărire și alinare. Inima lui e ca o mare în care se revarsă toate izvoarele de lacrimă și durere ale pământului spre a-și găsi într'ansa potolirea; sufletul lui e ca un templu în care liturgisesc toate suferințele umane spre a primi mirul sfințitor al binecuvântării. Icoana lui este icoana blândeții, a bunătății, a milei.

Dar nu mai puțin însemnată este și cealaltă trăsătură a personalității lui: mărturisirea Adevărului, înrădăcinarea în Hristos. Vremuri de grea încercare se abătuseră peste Biserica lui Hristos. Născocirea de basme filozoficești — de care nu e lipsit nici veacul de acum — tăgăduiau Dumnezeirea lui Iisus. Și așa cum apele tulburi ale răului ieșite din matcă năpădesc totul, rătăcirea necredinței căuta să covârșească puținătatea de credință a celor slabi, ispitind chiar și pe cei mai tari. Urmând sfatului apostolesc — „păzește-te de flecăriile lumii și de împotrivirile științei, pe nedrept numite așa», — Marele Ierarh Nicolae a stat ca un stâlp de foc în băntuiala veacului și a făcut din Biserica sa o stâncă nebiruită în furtuna de uragan a rătăcirii: o singură oaie n'a pierdut din staulul cel duhovnicesc, Păstor și turmă fiind cu un singur gând, un singur suflet, mărturisitor al Adevărului nestrămutat, celui veșnic. Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat: Aceasta este peatra de temelie a Bisericii și temelia de neclintită a vieții omenești. Negarea acestui Adevăr, confundarea lui Iisus cu o făptură creată, cu un înțelept oarecare — chiar dacă e cel mai mare între înțelepți — însemnează nu numai prăbușirea Bisericii lui Hristos, ci și prăbușirea omenirii în haosul unei vieți neomenești, în haosul barbariei. Aceasta este mărturisirea neclintită pe care și-a zidit sufletul său și sufletul turmei sale: «Tu ești Hristos Fiul lui Dumnezeu celui viu».

Frați creștini,

În prezentarea atât de sumară a personalității Marelui Ierarh nu vi se pare că figura lui este mereu actuală, că adevărurile pentru care a luptat sunt și adevărurile vremii de acum? În acest veac de sbucium și de suferință, numai inima bună, inima topită în flacăra dragostei, inima înmuțată în lacrima milii poate aduce mângâiere și alinare durerilor ce clocoțesc; și numai dragostea lui Hristos, înrădăcinarea ființei noastre în crezul Dumnezeirii Lui mântuitoare, mântuitoare, poate salva neamul și veacul din prăbușire...

Dar vorbind despre Sf. Ierarh Nicolae, n'aveți cumva impresia că vorbim în același timp de toți Ierarhii Ortodoxiei, și mai ales de șirul cel nenumerat al Ierarhilor Ardealului a căror singură strădanie a fost: să cuprindă în inima lor durerea milioanele de inimi și să păzească neschimbata dumnezeiască învățătură a Bisericii! — Iată-i, nevăzut, veniți din străfunduri de istorie, s'au adunat astăzi în luminata Catedrală a Sibiuului, ca să prăznuiască pe Marele Ierarh Nicolae: e praznicul Ierarhiei ortodoxe, e praznicul Ierarhilor Ardealului. Și între ei — cel din urmă după vreme — încărcat de vrednicie și înțelepciune, pe Ierarhul Ardealului de astăzi, ingenuit sub catapeteasma îndoliată a Ardealului. În inima lui se răsvrătesc toate volburile durerilor noastre: în sufletul lui se limpezesc toate luminile nădejilor noastre; și graiul lui este glăsuirea Adevărului. El preamărește pe Sf. Nicolae cu viața și cu fapta. Da: praznicul Marelui Ierarh Nicolae — «podoaba Ierarhilor» — este praznicul Ierarhiei ortodoxe, praznicul Ierarhilor Ardealului.

«Fericită cetate a Mirei, ce Păstor primești, plin de dragoste pentru fiii tăi, ce ocrotitor! Da, tu ești fericită între cetăți de a avea un astfel de apărător, de a-l fi pus pe scaunul Arhierilor tăi. Dar mai fericită ești dacă mergi în lumina lui, dacă trăiești și te odihnești la umbra lui!» Ce putem adăoga noi la lauda imnografului? — decât să glăsuim cu aceeași bucurie: Fericită cetate a Ardealului ce Păstor ai primit, plin de dragoste pentru fiii tăi; fericită cetate a Ardealului de a avea un astfel de Ierarh pe scaunul mântuirii tale de totdeauna! Dar mai fericită ești dacă mergi în lumina lui, dacă urmezi glasul lui, care este: Hristos-Dumnezeu, Domnul și Stăpânul veacurilor și al neamurilor — în vecii vecilor, Amin.

Diacon Nicolae Mladin

Sfântul Sinod și-a continuat lucrările în 3 I. c., când comisiunile și-au prezentat rapoartele și au început dezbaterile în plenul Sinodului, la care au participat I. P. S. Patriarh Nicodim, dl prof. I. Petrovici, ministrul cultelor și membrii înaltului for bisericesc.

Rapoartele cuprind date despre activitatea pastorală, desfășurată în eparhii Olteniei, Hușilor și Cetatea-Albă-Ismail.

S'a aprobat conferirea rangurilor ierarhice de arhieriei P. C. vicari al Patriarhiei: Arhimandritul Atanasie Dincă cu titlul de Bărladeanul, protos. Iosif Gafton cu titlul de Sinaitul și P. C. vicar al mitropoliei oltenice Arhim. Antim Angelescu cu titlul de Craioveanul.

Sf. Sinod a aprobat de asemenea reînființarea mai multor schituri și transformarea bisericilor frumoase din sași în mănăstire de călugărițe, pe lângă care să laființă un gimnaziu sanitar pentru pregătirea de călugărițe infirmiere. — După amiază, Sf. Sinod, terminând lucrările, s'a închis prin mesajul citit de dl ministru I. Petrovici.

Cel care vorbește vinde, cel care tace cumpără

Tăcerea ta ucide în fiecare clipă câte un svon, adică o născocire a dușmanului

Increștinarea tinereții

Inalt Prea Sfințite Stăpâne,

FORS-ul are fericitul prilej de a-și manifesta dorința lui de viață și înfăptuire în ziua Sf. Nicolae, ziua numelui I. P. Sf. Voastre. I. P. S. Stăpâne, permiteți-mi să consider această împrejurare drept un semn al viitorului creștin și românesc al acestei societăți, iar dacă se poate printr'un singur glas să se audă toate sufletele tinere care Vă înconjoară, atunci primiți Vă rog expresiunea respectuoasă și caldă a tinereții noastre pentru cele mai bune urări de ziua numelui.

La mulți, mulți ani, I. P. S. Stăpâne!

Inalt Prea Sfințite,
Domnule Rector,
Onorată Asistență,
Dragi Colegi!

A trecut un an de când FORS-ul a concretizat într'o voință, avântul viabilității sale. Cele 13 ședințe răspândite printre săptămânile de ieri au reprezentat reazimul sufletelor noastre în drumul greu de ascensiune spre purificare și împlinire.

Pentru aceasta FORS-ul mulțumește părintelui duhovnic A. Nanu, fostului președinte dl Nossă și întregului comitet, prin sbuciumul cărora au trecut greutatele anului care a fost.

În mărturisirea leală și intimă a realităților din fiecare, realități care trebuie să se confunde cu realitățile dincolo de noi, FORS-ul a regăsit prin Biserica strămoșească chemarea neamului nostru pierdută undeva și stingheră printre preocupările mărunte ale zilelor anonime.

Din nou Biserica a oferit deslegare problemelor care ne animau nemărturisite, iar trecutul prin glasul istoriei a confirmat, peste atâtea generații, soluțiile pe care le-a oferit atunci și le va oferi întotdeauna ființei românești.

În sufletul nostru a stărut prin transparența veacurilor de demult, profilul energic al lui Ștefan Vodă aplecat sub binecuvântarea altarului, atunci când granițele sfâșiate păreau că se prăbușesc definitiv sub pasul nesfârșitelor cotropiri. De atunci ani s'au pierdut înapoi, dar altarul acela va spune mereu, mereu aceeași poveste și fiii neamului nostru până când se vor duce s'o asculte vor ști ce au de făcut.

Inima noastră s'a înfiorat, ca odinioară mii și mii de alte inimi, sub scrâșnetul roatei dela Alba-Iulia și din praful pământului s'au adunat picăturile de sânge ale lui Horia. Din chemarea ochilor scobiți sub fruntea dăltuită cu toate necazurile românești, am înțeles deasemenea ce avem de făcut.

Poate nici unuia din neamurile pământului, nu are mai multe de spus altarul ca acestui neam românesc.

Pentru aceasta a fost necesar ca vremurile cu vitregia lor să ne găsească și pe noi acolo, unde alte vremuri cu aceleași vitregii au găsit întotdeauna pe strămoșii noștri.

Increștinarea tinereții găsește o îndoită justificare: pentru fiecare și pentru colectivitatea națională în mijlocul căreia trăim.

Este de necontestat faptul că apariția vieții creștine a dat o altă interpretare existenței, pe care imaginația elenă n'a putut-o decât bănuși prin mitologia sa.

Creștinismul a opus antichității frivole ideea de spiritualizare, activând ceea ce era distinct în om. Proclamarea luptei dintre materia dinamică prin instincte și spiritualitatea vie prin atitudine, poate nu aparține cu exclusivitate concepției creștine. Ea s'a făcut simțită în om prin însăși compunerea ființei sale dar s'a manifestat sporadic, lipsită de justificarea necesară unei victorii.

Intervenția necesară a divinității a legitimat această luptă, a generalizat-o, oferindu-i arma și în același timp soluția: moralitatea. Întreaga filosofie etică a antichității a rămas o disciplină care s'a adresat unui cerc restrâns de pasionați,

în timp ce creștinismul a făcut din moralitate o concepție sau mai bine zis o religie a masselor.

Antrenarea omenirii spre o tendință de moralizare înseamnă diferențierea definitivă a omului din obscuritatea nedemnă a scării zoologice, înseamnă scoaterea lui de sub dominația instincțelor și încadrarea vieții umane sub determinarea conștiinței.

Dumnezeu a oferit omenirii 3 daruri care aveau să reprezinte legile proprii sale fericiri: credința, nădejdea și dragostea.

Scoțând pe om de sub haotica intrigă a zeităților, creștinismul l-a încredințat unei divinități juste și nepărtinitoare. Adevăratul Stăpân al lumii nu prețuia ofrande materiale în schimbul bunăvoinței Sale, ci o oferea tuturor aceluia care prin viața lor aminteau cu demnitate morală că sunt creațiune Sa. Prin revelația rugăciunii, omul creștinătății se desprindea din lanțurile materiale ale existenței sale pentru a se fortifica sub auspiciile eternității. Creațiune și Creator erau față în față.

În momentul în care viața se găsea sub discernământul „criticului ideal”, se iveau satisfacția gesturilor înalte pe care dacă imperfecțiunea celor din jur nu i-o puteau da, decât prin viitorul altor generațiuni, încrederea sa, îi dădea certitudinea aprecierii juste a divinității atotînțelegătoare.

În felul acesta creștinismul a facilitat expresiunea genialității. Omul adevărat creștin nu s'a simțit niciodată singur în mijlocul mării neînțelegeri, ci totdeauna a fost alături de marele său Creator. Este poate suficient să amintim emoționanta rugăciune a lui Kepler la sfârșitul celebrei sale lucrări despre mișcarea astralelor.

Ștergând prin nădejde și încredere acea îndoială, pe care Ampere o definea așa de bine «ca cel mai mare chin pe care omul îl suferă pe pământ», a fost acordată liniștea unui interior fericit. Înzestrarea sufletului cu dragoste, presupune rezolvarea ideală a tuturor sistemelor economice, indiferent de numele lor.

Dacă am face efortul să presupunem o lume în care viața individuală și colectivă ar aplica total această lege a divinității, am avea perspectiva reintrodării ființei umane în vechile rânduieli pe care le-a pierdut prin păcatul primului om.

Adăugând peste acestea toată taina suferinței, exprimată de viața Mântuitorului Iisus, taină care a desăvârșit transformarea eroică a omului, n'aș putea totuși să redau decât o imagine cu totul incompletă a contribuției creștinismului la crearea tipului de creștin.

Întrebarea căreia mi-am propus să răspund, își găsește cred legitimă ei rezolvare. Aderarea tinereții, această epocă de efervescentă și sbucium, la concepția vieții creștine, concepția care oferă această definitivă consacrare a omului, nu poate fi decât totală.

Finalul creațiunii creștine este perfecțiunea sub toate aspectele ei. Spontanitatea și avântul tinereții slujind cu fidelitate perfecțiunii, înseamnă dinamica creațiunii.

Increștinarea tinereții va da acesteia încrederea, prin liniștea interiorului odihnit sub auspiciile unei divinități atotputernice.

Ea va asigura stabilitatea dărză și demnă în desfășurarea bizară a evenimentelor și va asigura prin dragoste raporturile dintre indivizi.

Dar mai ales pentru tânărul român de astăzi și de totdeauna credința bisericii sale îl va face să se întâlnească cu întreg trecutul, indiferent de domeniul preocupărilor sale. Acolo în fața altarului va asculta miile de eroi povestind desnădejdea lor de o clipă, fortificată în clipa următoare. Ascultând povestea lor va ști ce trebuie să facă el pentru ca din fața aceluiaș altar să aibă

ce spune peste sutele de ani care au să vină, urmașilor săi.

Vreau să amintesc aici pe marele patriot român Aurel C. Popovici, întâlnind pe studentul I. Petrovici, ministrul de astăzi:

— „Crezi în Dumnezeu? a întrebat Aurel C. Popovici.

— Da!

— Aceasta este esențialul, restul nu poate fi decât fum!”

Tânărul creștin este cel mai bun cetățean pe care îl poate avea țara și cel mai bun naționalist pe care îl poate avea neamul.

Aceasta este justificarea pentru care FORS-ul a scris pe frontispiciul noului său an de existență: **increștinarea tinereții.**

Importanța evenimentelor între care se desfășoară istoria popoarelor, prețind în mod neîndoios acest „imperialu categoric” al vieții românești. Acesta trebuie să fie răspunsul anilor noștri tineri în fața tuturor perspectivelor, indiferent de frământarea momentelor.

Pentru că momentele se măsoară cu clipele iar viața creștină cu eternitatea. În acest fel neamul nostru poate privi ca și în tot cursul istoriei sale, de pe crestele Carpaților dela Tisa până la Marea cea mare; cu mândrie și încredere pe fiii lui de totdeauna.

Domnule Rector,

Dați-mi voie să comunic colegilor mei mărturisirea D-Voastră dela ultima consfătuire avută cu președinții societăților studențești. V'am auzit atunci:

„Atâta timp cât voi ști că în Universitate tinerețea este frământată mereu de viața neamului nostru, eu sunt liniștit”.

Prin mine, FORS-ul Vă răspunde nespuse de fericit:

„Nu vom uita niciodată, dle Rector, faptul că noi trăim în mijlocul acestui neam și numai pentru el”.

Domnilor colegi,

Să strângem rândurile încredințând toate gândurile aceluia care au făcut să trăiască trecutul românesc și să ne cuminecăm sufletele din același potir, pentru ca să-i asigurăm viitorul. Viețile noastre vor tencui cu sângele lor aburind încă de viață temelia vremurilor românești care ne așteaptă, iar faptele noastre îi vor scrie destinul.

Priviți înaintea voastră pe acel tânăr creștin a cărui frunte strălucește sub scâlpirea diademelor de virtute din suflet. Căutați în noblețea ochilor săi încălzii de postumele binelui, măreția viitorului creator.

Mai frumos decât tânărul elen, prin prospețimea sa morală și mai distins decât tânărul patrician al Romei, prin sobrietatea preocupărilor, înțelegeți-l căci el este biruitorul.

Sub semnul lui, FORS-ul a intrat într'un alt an!

Mircea Aleman

student în medicină,
președintele FORS-ului

Concurs

„Reunirea culturală națională a meseriașilor români din Sibiu”, în dorința de a veni în ajutorul băeților dornici de a urma o meserie, cari nu dispun de mijloacele necesare, acordă din Fondul „Dr. Ioan Fruma”, plata întreținerii în „Căminul de uceulci” pe seama unui ucenic din județul Sibiu.

Cererea se va înainta Reuniunii meseriașilor rom. din Sibiu, str. Brukenthal 17, până la 31 Dec. 1943, însoțită de: a) Certificat școlar; b) Certificat de starea familială și materială; c) Certificat de purtare dela oficiul parohial.

Vor avea preferință absolvenții a 7 clase primare sau chiar secundare cari vor urma una din următoarele meserii: ceasornicărie, pieptenari, frânger și teracotar (sobar).

Sibiu, 2 Decembrie 1943.

Comitetul

**Tăcere, unire și muncă:
prin acestea vom învinge**

Ziua Sf. Nicolae la Sibiu

Ziua Sf. Nicolae, Patronul I. P. S. Mitropolit Nicolae a fost praznicul la Sibiu, cu deosebit accent sufletesc datorită unei spontane porniri a inimilor credincioșilor.

În preseara zilei s'au prezentat I. P. S. Sale studenții teologi, Oastea Domnului și Măicușele dela Sf. Mănăstire Elisabeta, urând Arhiepiscopului prin cântări și cuvinte potrivite îndelungime de zile și cele mai depline izbâzi ale Duhului.

La sf. slujbă a Liturghiei în ziua de Sf. Nicolae, biserica a fost arhiplină, deși n'a fost sărbătoare legală.

La sfârșitul sf. Liturghii, I. P. C. Vicar Teodor Scorobeș a adresat lui Dumnezeu o rugăciune stăruitoare pentru buna sporire în toate a înaltului nostru Ierarh, iar Păr. Diacon Nicolae Mladin a rostit, cu forța de cuvânt și cu scripările de gând care-l caracterizează, o impresiionantă predică despre Sfântul Nicolae, tipul ierarhului ortodox iubitor de popor și păzitor al adevărului, atât de bine încorporat în șirul de vlădici al Ardealului, pe care îi continuă cu cinste I. P. S. Mitropolit Nicolae.

După Sf. Liturghie numeroși intelectuali, regretând că nu este recepție ca să se prezinte în persoană spre a oferi omagiile și urările lor înaltului Ierarh, au semnat în cartea ce s'a deschis la secretariatul arhiepiscopesc, iar preoții din centrul eparhial s'au prezentat I. P. S. Sale tălmăcind prin Părintele rector D. Stăniloae sentimentele de devotament ale lor și ale întregii preoșii din Arhiepiscopie și urându-I ca Dumnezeu să-L țină încă mulți ani spre a-i conduce la alte și alte biruințe duhovnicești.

A răspuns în cuvinte părintești I. P. S. Sa, făgăduindu-se de-a fi și mai departe întreg la dispoziția Bisericii și a neamului.

I. P. S. Sa a participat apoi la ședința Forului studențesc dela Universitate, unde de asemenea I-s'au făcut repetate urări și ovații din prilejul zilei numelui și despre care scriem în altă parte a foii.

Tot aci amintim de frumosul editorial pe care cotidianul »Țara« din Sibiu l-a dedicat I. P. S. Sale prin peana directorului său dl prof. Grigore Popa: »Cinstea cărjei vlădicești«.

Poetul ardelean scoate în relief câteva trăsături dominante ale personalității I. P. S. Sale, ca: prestigiul, farmecul, grația și simțul monumentalului.

Educația religioasă a elevilor

Decizia Ministerului culturii naționale

Art. I. Elevilor școalelor primare li se vor preda cunoștințele și li se va face educația religioasă, prevăzută de programa analitică a învățământului primar, de către preotul respectiv, iar elevilor școalelor confesionale li se va face educația religioasă de eclesiastul confesiunii.

Art. II. Elevii cari au aparținut diferitelor secte religioase, sânt obligați să primească educația religioasă fie creștină ortodoxă, fie a unui cult istoric. În baza acestei obligativități, vor obține note la religie.

Art. III. Elevii care au aparținut diferitelor secte religioase, dacă vor arăta rea voință, vor fi notați cu notele corespunzătoare. La stabilirea mediei generale pentru promovarea acestora, se va ține seamă de instrucțiunile ce s'au dat la începutul fiecărui catalog și anume: dacă în primul an nu întrunesc media 5 la trei obiecte, între care și religia, vor fi declarați repetenți. În cazul că nu obțin media numai la religie vor fi promovați, și numai dacă și în anul al doilea vor arăta aceeași rea voință la învățământul religiei, vor fi declarați repetenți, chiar dacă au media sub cinci numai la religie.

Colaborare între Biserică și Consiliul de patronaj

În sala de ceremonii a Palatului patriarhal din capitala țării, și în prezența I. P. S. Sale Patriarhului Nicodim, a dnei Maria Mareșal Antonescu, a dlui prof. I. Petrovici, ministrul cultelor, și a înalților ierarhi, s'a desfășurat solemnitatea, în cursul căreia s'au pus temelurile colaborării între Biserică și a Consiliului de patronaj.

I. P. S. Patriarh, luând cuvântul, arată că opera Consiliului de patronaj de sub președinția dnei Maria Mareșal Antonescu, intră în cadrul chemării sfintei noastre biserici. Înaltul prelat asigură pe dna prezidentă Antonescu și la acest prilej, aici în ședința Sîntului Sinod, că biserica va îmbrățișa cu tot dragul lucrarea de bunătațe samaritană a Consiliului de patronaj. Preoțimea noastră, în fruntea cu Arhiereli săi, va da întreg concursul, pentru ca frumoasa operă a Consiliului să dea bogate roade spre mulțumirea tuturor credincioșilor.

Dna Maria Mareșal Antonescu răspunzând spune, că în lupta de dăruire și ocrotire românească preoțimea poate să ajute nelchipuit de mult, înfrățind prin cuvânt, îndemnând la bunătațe și dăruire prin străduință și protejind prin faptă.

I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului, a ținut apoi următoarea cuvântare: Prea stimată doamnă, — Sfânta noastră Biserică s'a indentificat în toate vremurile cu poporul pe care l-a păstorit, cu durerile și cu suferințele lui ca și cu cele mai avântate aspirațiuni ale sufletului său.

În mijlocul împrejurărilor grele pe care le străbatem, Biserica și slujitorii ei sunt gata să lumineze poporul cel credincios prin lumina Evangheliei sale, să mângâie durerile lui, să-l întărească în nădejde și aspirațiile lui.

Am fost deosebit de fericiti, noi, slujitorii acestei sfinte biserici, când am văzut programul larg de activitate al Consiliului de patronaj condus de dvs., prea stimată doamnă. Am fost și mai mângâiați în sufletele noastre când am văzut sămănate pe întreg cuprinsul țării o mulțime de instituțiuni de binefacere, o mulțime de nenumărate fapte ale milei și ajutorării creștinești.

La Crucea Mântuitorului, cele din urmă ființe care au rămas cu devotațiune au fost femeile. Deaceia Mântuitorul, când a luminat dimineața Invierii Sale, a răsplătit devotamentul femeii, arătându-se ei mai întâi. Cu inima ei simțitoare, femeia este în stare să înțeleagă și să ajutoreze mai efectiv pe cei ce se găsesc în suferință.

Noi, păstorii bisericii, vă felicităm pentru activitatea atât de rodnică ce ați desfășurat și vă rugăm să credeți că o apreciem în cea mai mare măsură. Vă rugăm să fiți convinsă de tot sprijinul pe care suntem în stare să l acordăm, și în mijlocul durerilor și suferințelor de astăzi. Noi, slujitorii Altarului, nu putem găsi o mai mare mângâiere decât punându-ne toate puterile noastre ca să ajutăm neamului nostru să străbată cu sufletul întreg și să suporte cu tot curajul încercările lui, dar în același timp să-l sprijinim ca să-și păstreze integral aspirațiile sale românești.

A doua zi după serbarea praznicului marii adunări dela Alba-Iulia dela 1 Decembrie, să-mi dați voie să declar că nu renunțăm la nimic din toate drepturile ce ni se cuvin (aplauze). Dumnezeu e cu noi și cu dreptatea noastră. În această clipă, când oși venit în numele Consiliului de patronaj, pe care îl prezidați cu atâtă simțire creștinească, noi slujitorii Altarului înălțăm rugi către bunul Părinte ceresc, rugându-L să vă stea întru ajutor, să primească suferințele zilelor ce le străbatem, să primească jertfa soldaților noștri și să ne ajute în izbândirea întregală a dreptății românești. —

Ultimul a luat cuvântul dl prof. Ion Petrovici, care a spus:

Poporul nostru este un popor milos, este un popor care are sentimentul carității și generozității în sufletul său. Acea-

sta nu însemnează că graba cu care se dăruiește altora îl va face vreodată să renunțe la drepturile sale. Poate să fie generos cu suferințele altora, și să fie intransigent cu drepturile pe care le are de la natură și dela Dumnezeu, — una nu exclude pe cealaltă.

Să lăsăm chestiunea apărării drepturilor românești celor care au răspunderea în momentul de față în frunte cu ilustrul nostru Mareșal; iar în ceea ce privește caritatea activă, Consiliul de patronaj în frunte cu Doamna Maria Mareșal Antonescu, și Bisericii creștine strămoșești în frunte cu Înalt Prea Sfințitul Patriarh.

Din colaborarea rodnică a acestor două instituții suferința va fi ajutorată și viața țării se va normaliza mai ușor.

Duhul creștin în Universitatea Ardealului

„Crucea și Biblia și-au făcut intrarea triumfătoare în Universitatea Ardealului”, a spus dl rector Dr. Iuliu Hațeganu într'una din vibrantele sale alocuțiuni.

Intr'adevăr, așezarea înaltului for de cultură în metropola credinței strămoșești a Ardealului, în preajma scaunului luminatului Ierarh care poartă azi cămașa sufletească a neamului românesc de dincoace de Carpați, a adăugat la preocupările științifice și naționaliste și pe acelea de educație în duhul credinței creștine. Sufletul dinamic, pururea tânăr și cu largi vederi al actualului Rector, a îmbrățișat cu toată căldura și sinceritatea această latură de supremă importanță a vieții noastre românești, ajutat de îndemnul și de curajul pleoarii ale I. P. S. nostru Mitropolit și astăzi putem spune că viguroasele tradiții ale Universității Ardealului s'au înmulțit cu încă una, cu cea mai valoroasă: cu tradiția preocupărilor religioase.

Cicliurile de conferințe religioase se succed cu regularitate în Universitate, savanții profesori făcând rând pe rând din catedră un amvon dela care își mărturisesc credința în Dumnezeu și certifică despre acordul perfect ce există între știința cu care se ocupă și adevărurile spirituale ale religiei.

În acest post al Crăciunului studențimea și publicul sibian au avut fericitul prilej să asculte, după conferința frumoasă ca o bijuterie a Păr. Dr. Grigorie T. Marcu despre „Biblia ca operă de artă”, pe cea a dlui prof. Dr. Emil Teșosu despre raportul de mare înrudire ce a existat în trecutul mai îndepărtat și reînnoiește să existe azi între „Medicină și Religie”.

În acest șir de mărgăritare de mult preț, Luni 6 Dec. și-a luat locul manifestația plină de o liturgică reculegere a Forului studențesc, cu ocazia inaugurării noului său an de silințe întru întărirea credinței.

Ca la toate celelalte manifestări religioase din Universitate, a luat parte și de astădată I. P. S. Mitropolit Nicolae și dl Rector Dr. Iuliu Hațeganu, împreună cu mai mulți profesori universitari.

Acum vreo 10 ani, câțiva tineri adresau prin revista „Gândirea” o chemare numită „Manifestul crinului alb”. Numele acesta se potrivește mai bine cu mărturisirea tineretului universitar din ziua de 6 Decembrie. Cu suflete de crini s'au înfățișat studenții noștri. Albe ca zăpada le erau coțefele și privirile; albe în puritatea lor mărturisirile și smerite în conștiința tainei care își fâlfâie aripa peste gândurile lor.

Nu era oratorie impetuoasă în declarațiile lor de atașament la legea strămoșilor, ci simțire izvodită din lacrimă și dragoste de cer.

Cuvântul studentului Mircea Aleman, pe care îl publicăm în altă parte a foii, a fost ingenunchierea tineretului, capabilă de orice vitejie și de orice jertfă, sub privirea de dragoste și de har a lui Iisus, iar mărturisirea studentei Olimpia Grușea a fost un suspin de rugăciune și o psalmodie imaterială de o mistică simțire a lui Dumnezeu.

Studentul Ioan Petrușan a oferit o remarcabilă meditație asupra sfântului Nicolae, împletită cu considerații pe marginea actualității românești.

Impresionat a luat cuvântul dl rector Dr. Iuliu Hațeganu care și-a arătat satisfacția pentru acest duh creștin sălășluit în Universitate, datorită și sforțurilor Domniei Sale, cu binecuvântarea și îndrumarea I. P. S. Mitropolit Nicolae. „Un om care nu se încadrează în viața religioasă a neamului este un desrădăcinat și o ființă lipsită de maturitate”, a spus Domnia Sa.

Asociază apoi la urările adresate de studenți I. P. S. Mitropolit din prilejul zilei onomastice și pe cele ale profesorilor, dorind ca precum în 1918 a rugat, ca sol al Ardealului, pe Regele Ferdinand să-și trimită armatele desrobitoare în Ardeal, așa să-l roage în curând și pe M. Sa Regele Mihai I să le trimită încăodată peste granița durerii.

Cu fața radiind de bucuria care i-a fost prilejuită de înălțătoarea manifestație creștină a tineretului, și-a început cuvântul înalt Prea Sfințitul Mitropolit Nicolae. Înaltul Ierarh i-a lăudat pe tineri pentru drumul sănătos pe care au pornit și care e drumul neamului. Numai intelectualul care crede rămâne lângă sufletul popoului, slujitor fidel al neamului, capabil să-l sporească puterile și să-l conducă spre mai bine.

De tineretul actual, care manifestă atâtă identitate cu aspirațiile neamului, I. P. S. Sa leagă cele mai întemelte nădejdi și încredere desăvârșită că va contribui decisiv la înlăturarea durerilor prezente ale lui.

Sărbătoarea tinereții curate dela 6 Decembrie s'a terminat în mângâietoarele acorduri ale rugăciunii „Tatăl nostru” cântată de corul FORS-ului.

Cinstirea luptătorului

În centrul orașului Târnăveni, nu prea departe de frontiera nedreaptă a țării noastre, s'a inaugurat Duminecă, în 5 I. c., bustul în bronz, al poetului și luptătorului vizionar Octavian Goga, ridicat din inițiativa unui comitet de localnici, sprijinit de toate întreprinderile din loc și din împrejurime.

Bustul este una dintre cele mai izbutite opere ale sculptorului Radu Moga, profesor la Liceul nostru ortodox din Brad.

Desvelirea s'a făcut în mijlocul unor mărețe sărbători, în prezența văduvei ilustrului dispărut și a unui mare număr de țărani și intelectuali veniți din capitală, din Sibiu și din alte orașe.

Slujba de sfințire a monumentului a săvârșit-o păr. prot. Gheorghe Opreanu, înconjurat de soborul preoților din protopopiatul Târnava.

După serviciul religios, dl profesor I. Vulcuș, președintele comitetului de inițiativă, a predat primăriei din Târnăveni bustul poetului rostind o însuflețită cuvântare întru pomenirea bardului dela Rășinari, care, de departe, din mormântul său dela Ciucea, ne luminează și astăzi calea de urmat.

Memoria marelui luptător a fost cinstită prin vorbiri alese, ținute de marcante personalități ale vieții publice din țară: dl ministru al justiției, Ion Marinescu, reprezentantul Mareșalului Conducător și al guvernului, a cînt o multă grăitoare scrioare a Mareșalului, întru amintirea sărbătoritului poet și profet al neamului.

Au mai cuvântat: părintele protopop Opreanu, dl prof. I. Lupuș aducând omagiul Academiei Române, dl prof. Grigore Popa dela ziarul „Țara”, dl Dr. Eugen Nicoară în numele refugiaților, dl primar Todoran al Târnăvenilor ș. a.

În după amiaza zilei s'a dat un festival artistic, împreună cu o conferință despre Octavian Goga, desvoltată de dl Al. Hodoș, fost ministru.

Mulțimea, întrunită la Târnăveni, și-a manifestat astfel prinusul de recunoștință nemuritorului îndrumător, care, după expresiunea unui aderent al principilor lui

Goga, ni-a lăsat un capital de mare preț moral și politic, — un capital de care națiunea, greu încercată, se slujește și după moartea poetului spre a pași într-o nouă lume, alături de adevărații săi aliați.

INFORMAȚIUNI

Mulțumire. I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae mulțumește și pe această cale celor ce i-au trimis felicitări și i-au făcut urări de Sf. Nicolae, împărțind tuturor arhierestile Sale binecuvântări și făcându-le urări de bine.

Număr festiv a publicat. în 28 Noiembrie 1943, organul național-bisericesc „Renașterea”, dela Alba-Iulia, la aniversarea celor 50 de ani de viață a P. S. Sale Episcopului Nicolae Colan al Vadului, Feleacului și Clujului. Numărul festiv conține articole omagiale datorite fruntașilor scrisului românesc din Ardeal și Banat.

Veste tristă. Ne-a sosit vestea tristă că fostul Director General al Ministerului Cultelor și Artelor, retras la pensie, Gheorghe Iloniu a decedat.

Regretatul a fost pe lângă un foarte bun și devotat funcționar al Ministerului, om cu suflet de elită și un avântat scriitor, dela care au rămas cărțile „Vedar”, „Decabal”, „Boeribista” și „Deșertăciunea deșertăciunilor, toate sunt deșertăciuni”, bine apreciate în lumea celor ce le-au citit. De asemenea a trecut în lumea veșnică și talentatul pictor Ioan Mihail, odată cu care arta românească a pierdut un priceput și avântat reprezentant al ei. Pe amândoi li însoțim cu regretul nostru și rugăm pe Dumnezeu să-I odihnească cu dreptii.

Desvelirea statuei Voevodului Costantin Brâncoveanu, alături de biserica Sf. Gheorghe Nou din capitală, — [unde zac rămășițele pământești ale Domnitorului] — s'a făcut Sâmbăta trecută, în cadrul solemn, început cu serviciul religios oficiat de Vicarul patriarhiei, P. S. Veniamin Pocitan, înconjurat de soborul preoților. Statuea, în memoria voevodului celui tare în credință, a fost ridicată, în 1938, din partea primăriei municipiului București — dar din motive edilitare n'a putut fi inaugurată la timp. Cu atât mai pioasă a fost sărbătorirea de acum.

Vacanța de Crăciun a școalelor, după o hotărâre ministerială, începe în 18 Decembrie 1943, ora 14, și durează până la 10 Ianuar 1944, ora 8, când reîncepe cursurile.

† **Dr. Marin D. Preoteșcu,** o figură prominentă preotească din clerul Eparhiei Argeșului, președinte al Societății „Frăția” și profesor în Pitești, a încetat din viață în 19 Nov. a. c. A condus, câteva decenii, revista „Păstorul Ortodox” a numitei societăți unde a scris numeroase articole de actualitate, interpretată totdeauna după doctrina creștină și cetite cu viu interes în cercuri preotești și mirenești. Odihnească cu dreptii!

Acțiunea de culturalizare. Di inspector școlar Liviu Teșosu, președinte al desp. „Astra” Sibiu, a ținut în 2 I. c. o constatare în sala de ședințe a comitetului central al „Astrei” la care au participat președinții și secretarii cercurilor culturale ale plasei Sibiu. Di președinte Liviu Teșosu a dat informații și îndrumări în scop ca cercurile culturale să poată acționa cât mai rodnic și să se poată întruni de câte ori cere trebuința. — Factorii de conducere ai satelor își vor ținea de datorie națională a lua parte cât mai activă la munca de culturalizare a Asociațiunii „Astra”

Zilele teatrale românești se țin, în timpul actual, în orașul Heilbron din Württemberg, organizate de autoritățile locale și de ministrul României. Se reprezintă mai multe opere dramatice și muzicale românești între care și o lucrare muzicală a Reginei Carmen Syva.

Un instrument al progresului în cultură și artă li constituie astăzi radio-difuziunea. S'au împlinit, la sfârșitul lui Octombrie, abea 20 de ani — o scurtă epocă — dela fondarea primului post de radio în Germania, unde numărul abonaților s'a ridicat, în cursul vremii, dela câteva sute la 16 milioane; astfel Germania are probabil rețeaua cea mai întinsă de ascultători la radio. — Nu știm cam cât de mare va fi numărul abonaților la radio în țara noastră, în România; credem însă că acest număr ar putea să fie destul de respectabil și la noi, dacă taxele de abonament, încasate sub diferite titluri, n'ar fi atât de mari și, pe lângă acestea, mereu sporite, fără nici o considerare că ești abonat vechi la radio, și fără a lua în seamă că aparatul în sine cere anuale cheltuieli.

STIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu.

5. **Duminică în 12 Decembrie 1943,** servesc: prof. Mih. Neagu, cons. Aurel Nanu și prof. Dr. Nicolae Neaga; diaconii: Ioan Circov și cons. Alexandru Popa. **Predică:** cons. Aurel Nanu. La Oastea Domnului predică după masă la ora 4: **Pr. Ioan Albu** dela parohia Sibiu-Iosefin.

Reprezentări teatrale în Sibiu. Reuniunea meseriașilor români din Sibiu aranjează o reprezentare teatrală în Teatrul orașenesc, Sâmbăta în 25 Dec. (prima zi de Crăciun) 1943, la ora 8 seara. Se vor juca piesele: „Plăeșii dela Bala” și „Dol morți vii”, comedii, sub conducerea dlui D. Axente. Biletele de intrare la agenția A. Băcilă, str. Regina Maria 57.

CĂRȚI ȘI REVISTE

Colinde. Au apărut 8 **Colinde** pentru cor mixt, de **Gheorghe Șoima.** Preț 40 Lei. De vânzare la Librăria Arhidiecezană, Sibiu.

(85) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III, **Scorelu,** protopopiatul Avrig, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Telegraful Român”.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat;
2. Stola uzitată în parohie;
3. Patru jugăre fanaț;

4. De chirie pentru locuință se va îngriji parohia până la zidirea casei parohiale.

5. Lemne de foc o soartă din pădurea foștilor lobagi și una din pădurea comunală. Transportul privește pe preot.

Cererile de concurs, însoțite de actele necesare și de încuviințarea de candidare dela I. P. S. Mitropolit se va înainta în termen Oficiului protopopesc Avrig. Candidații se vor prezenta, cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc în vreo Duminică sau sărbătoare la Biserica spre a face cunoștință cu parohienii.

Oficiul protopopesc ort. rom. Avrig în înțelegere cu consiliul parohial.

Avrig la 21 Noiembrie 1943.

Pr. A. Radu
adm. protopopesc

ad. Nr. 646—943.

(83) 3—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de diacon, pe lângă biserica Sf. Adormire Brașov-Cetate, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela Stat.
2. Remunerație din partea bisericii de

Lei 3500 lunar, și 5 jugăre de pământ, pentru predarea orelor de religie la școlile primare din parohie.

3. Stola obișnuită în parohie la serviciile de cununii și înmormântări, când e cu doi preoți, și dela bobotează.

Cererile de concurs, însoțite de toate actele necesare și de încuviințarea de candidare dela I. P. S. Mitropolit Nicolae se vor înainta în termen oficiului protopopesc al Brașovului.

Concurenții se pot prezenta într-o Duminică sau sărbătoare la biserică spre a servi și a face cunoștință cu credincioșii.

Din ședința Consiliului parohial al bisericii Sf. Adormire, Brașov-Cetate, ținută la 27 August 1943.

Dr. N. Stinghe

Adm. Prot.

Pr. V. Coman

Paroh.

81 3—3

Concurs

Pentru întregirea postului de cântăreț bisericesc în parohia Broșteni, prof. Băj se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele acestui post sunt:

1. Salarul dela Stat.
2. Folosirea sesiunii cantonale de 5 jug. arător.
3. Stola uzitată în parohie.
4. Locuință în natură, sau chiria corespuzătoare.

Sibiu, la 17 Noiembrie 1943.

Consiliul parohial Broșteni

Nr. 11840—943.

Concurs repeșit

Pentru întregirea parohiei de clasa II-a **Rod II,** din protopopiatul Săliște, se publică Concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Cererile se vor înainta la Consiliul arhiepiscopesc în Sibiu, care va întregi parohia prin numire.

Venitele postului sunt:

1. Salarul dela Stat.
2. Stola obișnuită în protopopiatul Săliște.
3. Relut de lemne de foc.

Vor fi preferați preoții cu vechime de serviciu.

Sibiu, din ședința secției bisericești, a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 12 Noiembrie 1943.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 376—1943.

(84) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a **Hârșeni,** protopopiatul Oit, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.

2. Casă parohială în stare bună,

3. Sesiune parohială, 10 jugăre arător și fanaț,

4. Câte una măsură — dublu decalitru — bucate de fiecare familie,

5. Una soarte lemne de foc din pădurea posesoriatului — cca 6 metri steri — depusă în curtea parohială.

6. Stola obișnuită în protopopiat.

Cererile de concurs se vor înainta în termen Prea Venerabilului Consiliu Arhiepiscopesc Sibiu. Parohia renunțând la dreptul de alegere, întregirea ei se face prin numire de către Prea Venerabilul Consiliu Arhiepiscopesc.

Oficiul protopopesc al Oitului în înțelegere cu consiliul parohial din Hârșeni. Șercaia, la 15 Noiembrie 1943.

Chirlon Marcu

protopop.

AVIZ

La Librăria Arhidiecezană din Sibiu, se află de vânzare

TABLOUL

I. P. S. Sale Arhiepiscopului și Mitropolitului

Dr. Nicolae Bălan

mărimea 57x30 cm. Lei 100.—

TABLOUL

Arhiepiscopului și Mitropolitului

Andrei Șaguna

mărimea 57x30 cm. Lei 100.—

Ambele tablouri sunt artistic executate și potrivite pentru birourile On. Oficii protopopești și parohiale. Comandele se tac trimițând prețul plus speșele postale Lei 60.— și se expediază franco-recomandat. Contra ramburs nu se trimite

Anunțuri și reclame

Cel mai răspândit ziar care poate fi întrebuințat pentru anunțuri și reclame în cercurile preoțești din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunțuri și reclame se primesc la Administrația ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Organizații Reuniuni de femei

AU APĂRUT:

Calendarul Bunului Creștin pe anul 1944

cu Șematism Lei 250.—; fără Șematism Lei 80.—

Calendarul „Oastea Domnului” pe anul 1944 Lei 80.—

Calendarul are un cuprins foarte bogat și variat și sunt împodobite cu multe ilustrații frumoase. Se pot comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu. La comanda de peste 10 ex. se dă rabatul convenit. Pe lângă prețul Calendarului se mai adaugă încă Lei 60 pt. porto postal — Contra ramburs nu se trimite —